

Už opäť sme koncom leta nabrali smer juh. Opäť je to grécky ostrov, tento rok sa vydávame na najjužnejší iónsky ostrov Zante (Zakynthos). Predpokladám, že mnohí z vás už o tomto ostrove niečo vedia, či už z reportov, alebo cestovateľských bulletinov. Ostrov má okrem čarokrásnej prírody, a v celku bohatej histórie dve hlavné "lákadlá". Najfotografovanejšiu pláž grécka a jednu z najkrajších pláží sveta Navagio a korytnačky Caretta-Caretta. Podťe to zažiť s nami, kaliméra Zakynthos!

Zakynthos

Hlavné mesto ostrova Zakynthos (po grécky Zante) sa volá príznačne Zakynthos. Krásne prístavné mesto, ktorého farebné uličky s balkónmi plnými kvetov, námestiami v benátskom štýle, kostolíkmi a tavernami na promenáde na nábreží vás celkom dostanú. Až sa nechce veriť že mesto o túto svoju nádheru už raz prišlo. V roku 1953 tu bolo veľké zemetrasenie, ktoré malo preň katastrofálne následky. Boli zničené takmer všetky budovy, a ako jedna z mála pamiatok prežil chrám sv. Dionisia, ktorý tejto metropole dominuje. Hrdý obyvatelia však ulice i budovy upravili do pôvodného stavu, a dnes si žije životom spokojného centra celého ostrova. V tavernách počas siesty posedávajú pri tradičnom frappé uvoľnený gréci, ktorých viac ako trma-vrma okolo eurovalu a problémov tam, na pevnine zaujíma to, aká bude tento rok úroda olív a ovocia. Rybári debatujú pri bohatom obede, a obďaleč pospáva predavač suvenírov. Je siesta, kto by sa stresoval. Posedťe chvíľu s nami, ochutnávajte a vychutnávajte atmosféru a dary tejto krajiny. Ako vravia jeho obyvatelia, siga-siga (pomaly-pomaly).

Len pár slov o symbole...

A to doslova. Každý má inú históriu, iných hrdinov, patrónov, mýty a iné lákadlá pre zvedavých cestovateľov. Ako som spomenul hneď v úvode, ide predovšetkým o známu pláž s vrakom pašeráckej lode, a korytnačky, ktoré žijú len na tomto ostrove, a patria k najohrozenejším živočíchom planéty. Už vopred sklame tých čo čakajú na zábery týchto zaujímavých tvorov. Stretnúť ich je takmer nemožné, môžete si však zaplatiť plavbu loďou, ktoré ich naháňajú ako lovnú zver. Na to, že sú prísne chránené, a na plážach kde kladú vajcia platia striktné pravidlá je ten hon na ne nepochopiteľný! Ak spomeniem že ich pláž je prakticky v anglickom

letovisku,, no, nič pre nás. Podľa teda do vnútrozemia.

Každý ostrov v grécku je iný

A to je to, čo ich robí zaujímavými . Podme si ho pozrieť zblízka, našou prvou zástavkou je vyhládka KATASTARI, z ktorej máte výhľad na neďalekú Kefalóniu a severnú i východnú časť ostrova. Nasleduje dedinka vo vnútrozemí Volimes, známa svojim podomovým predajom tradičných produktov tejto horskej oblasti, ako sú domáci med, olivový olej, ručne tkané koberce a čipky, či keramika. Pokračujeme po hrebeni, do dedinky Anafonýtria, za najstaršou stavbou na ostrove, kláštorom Panny Márie ktorého pôvod je opradený legendami o ikone z Konštantínopolu. V kostole sú uložené zlatom vyšívané papuče patróna ostrova, sv. Dionýza a fotenie tam nie je povolené. V tunajšej kaviarni však majú úžasne domáce zákusky, tak si dávame pauzu.

Porto Vromi a Navagio

Dorazili sme do malého prístavu Porto Vromi, z ktorého sa vydávame na výlet loďkou za krásami pobrežia. Lákajú nás hlavne jaskyne s priezračne modrou vodou, ktorej jedna pripomína tvár Boha Poseidona. A samozrejme krásna pláž Navagio. Nastáva však prvý problém, priamo na pláž sa nedostaneme. Lodné taxíky nás na ňu neprivezú, vlny sú v ten deň veľké a more nepokojné, musíme sa uspokojiť s prehliadkou po jaskynkách, a vymyslieť ďalší plán.

Olivy, víno, a popol

Po opätovnom vylodení sme nabrali smer Exo Hora (čítaj chóra). V tejto nevelkej dedinke sa nachádza najstarší olivovník na ostrove. Jeho vek odhadujú na viac ako 2000 rokov a už na pohľad je to starček. Keďže olivy sú hlavnou poľnohospodársku plodinou ostrova, a najväčším vývozným artiklom, so záujmom absolvujeme exkurziu lisovne na výrobu olivového oleja. A samozrejme, ako správny milovníci vína sme museli navštíviť aj miestne vinárske závody(dokonca dva), kde degustovali, debatovali a užívali pohostinnosti. Nastal čas obeda, ten si Gréci vedia vychutnať, a má vždy viac chodov. My sme vyskúšali za tých štrnásť dní asi všetko, čo ich jedálny lístok ponúka, a odporúčame grécky šalát, czacziky, králika na spôsob kueneli stifado a k tomu ľahké biele víno s ovocnou chuťou Verdea. Ako dezert sladučkú baklavu. Jamas!

Po dobrom obede by to chcelo v tejto horúčave schladiť, takže, podľa hľadať vhodnú pláž. Skúsime západné pobrežie. Cestou sa nestíhame čudovať. Vedeli sme, že na ostrove bol 10 dní pred našim príchodom rozsiahli požiar, ale že sa budeme presúvať spálenou krajinou ako z vojnového filmu nás šokovalo. Kde-tu ešte niečo tlie a hasičské autá sú stále v stálej pohotovosti. V stredisku Limnionas môžu byť krásne západy slnka, ale rozhodne sa tu kúpať nedá. Vlny sú obrovské, a skaly vyzerajú hrozivo, takže urobíme pár foto a horskými cestami necestami pokračujeme smer juhozápad. Ďalšou zástavkou je pláž Roxa. Čistá a priezračná voda, ideálna hlavne pre milovníkov potápania, a krásna vyhládka na šire more, takmer k brehom Talianska.

Cestou - necestou □ NAVAGIO - MOST V ARGASI

Ostrov sme prešli, ako sa vraví krížom - "krážom". Navštívili sme zopár kostolov a kláštorov, a ten čo nám utkvel najviac v pamäti sa nachádza v PANAGIA ELEFTHEROTRIA. Zažili sme jeho atmosféru v predvečer sviatku patrónky kláštora, keď miestne mníšky zdobili brány, okná i dvere kvetmi, olivovými vetvami a vlajčkami, skrátka ako pred procesiou. Moc nadšené z našej návštevy neboli, fotiť v kostole sme nesmeli, v samotnom kláštore im to nevadilo, mali tu svoj obchodík, a dúfali že keď už im tu pobehujeme, dáku tu sošku svätca aj kúpime. Na chodbách viselo plno relikvií, ikonostasov, a obrazov, náš záujem si vyslúžil hlavne jeden z podivným motívom, veď pozrite... ;-)

Samozrejme sme sa pohľadu na "top pláž" nemohli vzdať. A keď už nie priamo na ňu, tak určite aspoň z vyhladky si ju chceme užiť. Jej fotografie som videl nespočetne krát, takže som nečakal že ma niečo prekvapí. Po krkolomných cestách sme sa dostali na záchytné parkovisko, ochutnali miestny med, jeho sladké produkty či miestny likér. Tá zásoba cukru sa nám zišla, pretože v teniskách a sandáloch sme sa pustili po teréne na aký by som si do Tatier zobral adekvátnu horskú výbavu. Prehliadnuc smerovú tabuľu k oficiálnej vyhladke sme zostupovali korytom horského potoka, skalami a pomedzi drobné kriaky typické pre túto nadmorskú výšku. Stretali sme síce iných šialencov cestou tam i späť, ale začínalo mi byť jasné, že "tudy cesta nevede" ako by povedali naši dvaja moravský spolucestovatelia. A v tom sme ju zbadali. Priamo pod nami, medzi obrovskými skalami, v nekonečnej hĺbke. Bielu, presvietenu poludňajším slnkom, a obmývanú tyrkysovo modrým morom. Úchvatné miesto, kúsok pláže, ktorá si vás podmaní svojim čarom, a to aj bez vranku, čo k nej už neodmysliteľne patrí. Loď tu stroskotala mnoho rokov dozadu. Pašerákom síce kšeft nevyšiel, no z turistov túžiacich dotknúť sa ich pozostatku lode a okúpať sa na svetoznámej Navagio ostrov slušne profituje.

Večer kúpanie v divokých vlnách bolo ako bonus za odmenu po horúcom dni. V Argassi, miestnej taverne sme po dobrej večeri zašli na pláž. Vzduch voňal morom, množstvom kvetov, stromov a dozrievajúcich fíg. Aj preto dostal po Benátčanoch meno; Fiore d'Oriente, teda kvet východu. História ostrova je bohatá, ovládali ho mnohé ríše a krajiny, a každá tu niečo zanechala. Most, či skôr jeho ruiny, sú pamiatkou na bohatý obchodný život Zakynthosu, a jeho dôležitú strategickú pozíciu v ďalekej minulosti. Aj dnes má Zante svoju dôležitosť, večer čo večer sa do prístavu vracajú lode, a lodičky. Rybárske bárky, výletné plachetnice, i obchodné trajekty. Skrátka večný kolobeh. Sadli sme si na breh, a počúvali šumenie mora. Noc bola krásna, a horúca, jeden deň z našich životov sme darovali tomuto čarovnému miestu.

{phocagallery view=category|categoryid=98|limitstart=0|limitcount=47}

text a foto, □ Peter Škodáček, Anita Škodáčková